# ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ΄ 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1928 ΑΡΙΘ. 43


## ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Χ.Α.Ν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΙΣΘΕΙΣΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Γ΄.

Περὶ τοῦ καθόλου ἔργου τῆς Χ.Α.Ν. ὡς ὀργανώσεως ἀμερικανικῆς μετὰ τὴν γενομένην παρ' ἡμῶν μελέτην καὶ ἔρευναν ὑποβάλλομεν τὰ ἑξῆς:

Ἡ Χ.Α.Ν. ἑδρεύουσα κεντρικῶς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀριθμεῖ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τμήματα εἰς ὑπερδισχιλίας πόλεις. Τὸ ὅλον τῶν ὀργανώσεών της ἀνὰ τὸν κόσμον ὑπερβαίνει τὰς ἐννέα χιλιάδας. Εὑρίσκονται δὲ τοιαῦται εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν, Ἰταλίαν, Αὐστρίαν, Ὀλλανδίαν, Βέλγιον, Ἰσπανίαν, Δανίαν, Καναδᾶν, Ἰνδίας, Αὐστραλίαν, Νέαν Ζηλανδίαν, Κίναν, Ἰαπωνίαν, Περσίαν, Ἀφγανιστάν, Νότιον καὶ Δυτικὴν Ἀφρικήν, Τουρκίαν, Αἴγυπτον, Παλαιστίνην, Μεσσοποταμίαν, Ἑλλάδα.

Τὸν βασικὸν θρησκευτικὸν σκοπὸν τῆς Χ.Α.Ν. καθώρισεν εἰς ψήφισμά του τὸ ἐν Παρισίοις Α΄ Διεθνὲς Συνέδριόν της κατ' Αὔγουστον τοῦ 1885. Κατ' αὐτὸ ἡ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης τῶν Νέων ζητεῖ νὰ συνενώσῃ τοὺς νέους, οἵτινες—***θεωροῦντες τὸν Χριστὸν ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρά των συμφώνως ταῖς Ἁγίαις Γραφαῖς καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Μητρὸς αὐτῶν Ἐκκλησίας, ἐπιθυμοῦσι νὰ Τὸν ἀκολουθήσωσι εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ζωήν των, συμβάλλοντες ἐνεργῶς τὰς προσπαθείας των πρὸς ἀποτέλεσιν Χριστιανοπρεποῦς κοινωνίας.»***

Περὶ τοῦ γενικοῦ θεμελιώδους σκοποῦ τῆς Χ.Α.Ν. ὁ κ. Δ.Α.Ντάβῖς γενικὸς Διευθυντὴς τῆς καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν Χ.Α.Ν. ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς εἰς ὁμιλίαν του γενομένην τῷ 1920 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας:

«Ἀλλὰ ἴσως μὲ ἐρωτήσετε τίς ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὁ σκοπὸς τῆς Χ.Α.Ν. Ὁ σκοπός της συμβολίζεται εἰς τὸ τρίγωνον, ὅπερ τὰ μέλη της φέρουν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος. ***Τὸ τρίγωνον δὲν εἶνε, ὡς πολλοὶ νομίζουν, μασσονικόν τι σημεῖον, ἢ Ἰουδαϊκὸν ἢ ἄλλο μυστηριῶδές τι σύμβολον, ἀλλὰ συμβολίζει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ τριττὸν αὐτοῦ, τὸ σῶμα, τὴν διάνοιαν, τὴν ψυχήν. Τούτων τὴν ὅσον ἔνεστι τελειοτέραν ἀνάπτυξιν ἐπεδίωξε καὶ ἐπιδιώκει ἡ Ἀδελφότης εἰς τοὺς Νέους.***

Τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος ἐπιδιώκει ἡ Χ.Α.Ν. διὰ συστήματος γυμναστικῶν ἀσκήσεων καὶ ἀθλητικῶν παιγνίων, διὰ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ ὕπαιθρον, διὰ ἐκδρομῶν καὶ θερινῶν κατασκηνώσεων, διὰ διαίτης καὶ κανόνων ἐγκρατείας ἀπαραιτήτων εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς σωματικῆς ὑγιείας.

Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας ἐπιδιώκει διὰ καλλιεργείας τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας διαθέτει τὰς ὀργανώσεις τῶν Ἐκπαιδευτικῶν της Τμημάτων. Εἰς τὰ Τμήματα ταῦτα συμπληροῦται ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἐγγραφομένων ἢ καὶ παρέχεται ἡ ἐκπαίδευσις ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἀλφαβήτου. Διδάσκονται δὲ ξέναι γλῶσσαι, ἀριθμητική, γεωγραφία, λογιστική, στενογραφία, καὶ ἄλλαι ὠφέλιμοι γνώσεις. Ἡ παρὰ τῆς Χ.Α.Ν. ἐκπαίδευσις χορηγεῖ ἐφόδια διανοητικῆς ἀναπτύξεως, τὰ ὁποῖα ἅμα εἶνε καὶ ἐφόδια ἀνωτέρας βιωτικῆς ἱκανότητος καὶ διευκολύνουσι τὴν ἐξεύρεσιν θέσεως καὶ τὴν κρείσσονα διεξαγωγὴν τῆς ἀναλαμβανομένης ἐργασίας.

Τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ψυχῆς ἐπιδιώκει ἡ Χ.Α.Ν. διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἠθικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς πάντοτε καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκκλησίας ἑκάστου μέρους, εἰς τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης Νέων. Κοινωνικῶς ἡ Χ.Α.Ν. ἐπιδιώκει τὴν χριστιανικὴν διαμόρφωσιν τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ἠθῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδεωδῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ διακυβέρνησιν τῆς κοινωνίας ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ Εὐαγγελικοῦ κανόνος «καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.»

Μεταξὺ τῶν κυριωτάτων προσπαθειῶν τῆς Χ.Α.Ν. συγκαταλέγεται ἡ ἐξοικείωσις τῶν νέων πρὸς ἁγνὴν ζωήν, ἁγνοὺς λόγους, ἁγνὴν ἀναστροφήν, ἁγνὰ παιγνίδια.

Εἰς πλείστας πόλεις ὑπὸ τὰς στέγας τῆς Χ.Α.Ν. εὑρίσκουσιν εὐχάριστον καὶ ἐγκάρδιον συναναστροφὴν

οἱ ξένοι καὶ εὐθηνὸν ξενοδοχεῖον ὕπνου καὶ φαγητοῦ. Ὑπάρχουσιν αὐτόθι ἀναγνωστήρια, αἴθουσαι ἀγνῶν παιγνίων καὶ διασκεδάσεων, σφαιριστήρια, λουτῆρες, εὐρεῖαι δεξαμεναὶ κολυμβήματος. Καὶ κατὰ τὰ δριμύτατα ψύχη τοῦ χειμῶνος τὰ καλῶς θερμαινόμενα εὐρύτατα ἀναγνωστήρια τῆς Χ.Α.Ν. καὶ αἴθουσαι παραμονῆς παρέχουσι μέγιστον εὐεργέτημα.

Παρὰ τῇ Χ.Α.Ν. λειτουργοῦσι καὶ Γραφεῖα πρὸς ἐξεύρεσιν ἐργασίας, πολλαχοῦ δὲ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἴδιον κατάστημα, φροντίζει νὰ ἔχῃ αἴθουσαν διαλέξεων.

Ἡ Χ.Α.Ν. ἐπεξέτεινε τὸ ἔργον της εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμούς, ἵδρυσε δὲ λέσχας διὰ τοὺς σιδηροδρομικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ἐργάτας διαφόρων βιομηχανιῶν, φοιτητὰς πανεπιστημίων, ἐμποροϋπαλλήλους.

Τὸ ἔργον τῆς ἡ Χ.Α.Ν. θεωρεῖ ὡς σύγχρονον ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς βάσεις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀγωγῆς, ἥτις ἐπεζήτει τὴν ἁρμονικὴν ἀνάπτυξιν καὶ διάπλασιν τοῦ νοῦ καὶ τοῦ σώματος, διὰ νὰ ἦνε ὁ οὕτω διαμορφούμενος «εἶδός τε, φυήν τε καὶ νόον τετράγωνος», ἤ, κατὰ τὴν ἑτέραν γνωστοτάτην ἔκφρασιν, «καλὸς κἀγαθός».

Τὰ ἀνωτέρω περὶ τοῦ καθόλου ἔργου τῆς Χ.Α.Ν. ἠρρύσθημεν ἐκ μελέτης τῆς σειρᾶς τοῦ πεοιοδικοῦ «ὁ Σύντροφος τοῦ Στρατιώτου» ἀπὸ 1919-1921, ἐκδοθέντος μερίμνῃ τοῦ ἐν Ἀθήναις Τμήματος τῆς Χ.Α.Ν. ἐκ φυλλαδίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Χ.Α.Ν. ἐν Ἑλλάδι», ἔνθα γίνεται λόγος καὶ περὶ τοῦ καθόλου ἔργου τῆς Χ.Α.Ν., καὶ ἐκ πραγματείας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Κυρίου Χρυσοστόμου ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Ἔργον τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων ἐν Ἀμερικῇ».

Περαιτέρω ἔρευναν περὶ τοῦ ἔργου τῆς Χ.Α.Ν. ἐν Ἀμερικῇ ἐκρίναμεν περιττήν, δεδομένου ὅτι καὶ ρωμαιοκαθολικαὶ ἐγκυκλοπαιδεῖαι Dictionnaire de théologie catolique καὶ Dictionnaire pratique des connaissuces religieuses οὐδὲν εἰς αὐτὴν καταλογίζουσι τὸ ἐπιλήψιμον. Ἀπ' ἐναντίας ἡ πρώτη εἰς Τόμ. Α' σελ. 1078, γράφει «πρὸς βοήθειαν τῶν νέων εἰς σταθερὰν διαμόρφωσίν των ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀρετῇ ὑπάρχουσι πολυάριθμοι Ἀδελφότητες, ἰδίᾳ ἡ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης τῶν Νέων... Ὁ κύριος σκοπός της εἶνε ἡ ἐξοικείωσις τῆς νεότητος τῶν διαφόρων χριστιανικῶν δογμάτων πρὸς τὴν προσευχὴν καὶ τὴν μελέτην τῆς Βίβλου. Ὡσαύτως δὲ παρέχει εἰς τοὺς νέους τὰ μέσα πρὸς ἐκπαίδευσίν των καὶ χρηστὴν διαμόρφωσίν των». Τὸ ὅμοιον γράφει καὶ ἡ ἑτέρα ρωμαιοκαθολικὴ ἐγκυκλοπαιδεία εἰς τόμ. Α', σελ. 48. Αὐτονόητον δὲ εἶνε ὅτι οἱ παπικοὶ συντάκται τῶν σχετικῶν ἄρθρων δὲν ἐμέμφθησαν οὔτε τὸν σκοπόν, οὔτε τὴν ἐνέργειαν τῆς Χ.Α.Ν. μόνον διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσιν οὔτε εἰς ταύτην, οὔτε εἰς ἐκεῖνον στοιχεῖα δεκτικὰ ἐπικρίσεως καὶ μομφῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

## ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ

**Τὸ βιβλίον Προσευχῶν καὶ ἡ τελευταία σύσκεψις τῶν Ἐπισκόπων.— Ἀπήχησις τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν. — Οἱ Νομιμόφρονες. — Οἱ διϊστάμενοι Ἐπίσκοποι. — Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. — Τὸ ἔργον τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου.**

*[Γράμματα ἐξ Ἀγγλίας]*

Ὁ παρακολουθῶν τὴν ἐκκλησιαστικὴν κίνησιν ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχει διαρκῶς ἐνώπιόν του γεγονότα μεγάλου ἐνδιαφέροντος χρήζοντα χρόνου ἱκανοῦ πρὸς μελέτην, ἀκόμη δὲ καὶ πρὸς ἁπλῆν παρακολούθησιν. Ἰδιαιτέρως δὲ τὸ τοιοῦτον ἐφαρμόζεται τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, καθ' ἅς γεγονότα ἐκκλησιαστικὰ ἀλλεπάλληλα ἔλαβον χώραν, ἅπαντα πλήρη ἐνδιαφέροντος καὶ συνεπειῶν διὰ τὴν μέλλουσαν πορείαν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Οὕτω πρό τινων ἡμερῶν ἐγένετο Συνέδριον τῶν Νεωτεριζόντων Θεολόγων ἐν Cambridge ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σοφοῦ Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Λονδίνου Dr Inge· τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐτελείωσε τὰς ἐργασίας αὐτοῦ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον, ὅπερ ὠργανώθη πρωτοβουλίᾳ καὶ διετέλει ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Gloucester ἐν Cheltenham, ἐν τῷ ὁποίῳ τὸν λόγον ἔλαβε καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων ἐκθέσας τὸ ἱστορικὸν τῶν σχέσεων τῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑποδείξας ἔτι ἅπαξ ὅτι προκειμένου περὶ ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δύναται νὰ διαπραγματευθῇ ταύτην μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπισήμου αὐτῆς διδασκαλίας· τέλος δὲ πρὸ ἑβδομάδος περίπου συνῆλθον, πλὴν ἑνὸς ἀσθενοῦντος, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔλαβον νέας ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Βιβλίου τῶν Προσευχῶν, ὅπερ, ὡς γνωστόν, δὶς εἰσαχθὲν πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, δὶς ἀπερρίφθη ὑπ' αὐτῆς. Ἐν τῇ παρούσῃ μου ἀνταποκρίσει θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐνδιατρίψω περὶ τὴν νέαν ταύτην ἀπόφασιν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἱεραρχίας ἐπὶ τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν, ὅπερ τόσον θόρυβον ἤγειρε, καὶ νὰ συμπληρώσω οὕτω τὰς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου πληροφορίας, ἅς ἐν ἀνταποκρίσεσι προγενεστέραις ἔδωσα

εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς τῆς «Ἐκκλησίας» ἀναγνώστας.

Μετὰ συσκέψεις, αἵτινες ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας διήρκεσαν, ἐξεδόθη ἀνακοινωθέν, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι λόγῳ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, καὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων τὸ δεύτερον ἀπορριφθὲν Βιβλίον Προσευχῶν τοῦ 1928 ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τῶν τε ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως, οἱ κατὰ τόπους Ἐπίσκοποι δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς προσθήκας καὶ παρεκκλίσεις ἀπὸ τοῦ ἐν χρήσει Βιβλίου Προσευχῶν τοῦ 1662 ἐν τοῖς ὁρίοις πάντοτε τοῦ ἀναθεωρηθέντος Βιβλίου τοῦ 1928. Τὰς τοιαύτας παρεκκλίσεις καὶ προσθήκας, λέγουσιν οἱ Ἐπίσκοποι, δὲν θεωροῦν ἀντικειμένας εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς νομιμοφροσύνης τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Πᾶσα ἐνέργεια ἀντικειμένη εἰς τὸ Βιβλίον τοῦ 1662 ἢ τὸ τοῦ 1928 ὀφείλει νὰ παύσῃ. Προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς παρακαταθήκης ἡγιασμένων δώρων, τοῦτο, λέγουσι, θέλει καθορισθῇ ὁριστικῶς ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Ἐπισκόπων οἵτινες θὰ καταστρώσωσι λεπτομερεῖς διατάξεις ἀφορώσας αὐτό. Τὸ ἀνακοινωθὲν τῶν Ἐπισκόπων καταλήγει οὕτω: «λόγῳ τῆς ὅλης καταστάσεως οἱ Ἐπίσκοποι εἰλικρινῶς ἀναγνωρίζοντες ὅτι δὲν εἶναι οὐδ' αὐτοὶ ἀπηλλαγμένοι μομφῆς διὰ τὰς δυσκολίας τὰς δημιουργηθείσας κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, ποιοῦνται ἔκκλησιν πρός τε τοὺς κληρικοὺς καὶ λαϊκούς, ὅπως συνεργασθῶσιν ἅπαντες ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ προσπαθείᾳ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα, τοιουτοτρόπως, τὸ ὅλον τῆς Ἐκκλησίας σῶμα ὁλοψύχως ἀφιερωθῇ εἰς τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἔργα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκλήθη ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς».

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῶν Ἐπισκόπων, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ὅπως γίνηται χρῆσις ἐν τῇ λατρείᾳ τῶν διατάξεων τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Βιβλίῳ τοῦ 1928, τῷ ἀπορριφθέντι ὑπὸ τῆς Βουλῆς, παρήγαγεν, ὡς ἦτο ἑπόμενον, δυσμενῆ ἐντύπωσιν ἐφ' ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ἐθεώρουν ἀπαραίτητον καὶ τελεσίδικον τὴν γνώμην τοῦ Κοινοβουλίου. Ἰδιαιτέρως ἡ μερὶς τῶν προτεσταντιζόντων ἐξηγέρθη κατὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως τῶν Ἐπισκόπων, οἵτινες, λέγουσι, ὑποχωροῦσιν οὕτως εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν ρωμαϊζόντων καὶ καίριον πλῆγμα καταφέρουσι κατὰ τοῦ γοήτρου τῆς Βουλῆς. Οἱ Ἀγγλοκαθολικοὶ τοὐναντίον ἐκφράζουσι τὴν χαρὰν αὐτῶν διὰ τὸ σθένος τὸ ὁποῖον ἔδειξαν οἱ Ἐπίσκοποι καὶ τὴν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν καταβάλλουσιν ὅπως ἀπαλλαγῇ ἡ Ἐκκλησία τῶν δεσμῶν τῆς Πολιτείας.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ Λάμπεθ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, εἰς ὃν κυρίως ὀφείλεται ἡ ἀπόρριψις τοῦ Βιβλίου καὶ κατὰ τὰς δύο φορὰς ἐν τῇ Βουλῇ, ἐξέδωκεν ὡς πρόεδρος τῶν ἐθνικῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργανώσεων ἀνακοινωθὲν ἔχων ἐν περιλήψει οὕτω: «Πρό τινων ἡμερῶν ἔγραφον πρὸς μίαν ἐκκλησιαστικὴν συγκέντρωσιν: Πρέπει νὰ μείνωμεν ἥσυχοι ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ νὰ μὴ λέγωμεν ἢ πράττωμέν τι, ὅπερ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν. Ἂς διαβεβαιώσωμεν ὅμως τοὺς Ἐπισκόπους καὶ τὸ Ἔθνος ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐνδιαφερόμεθα ὅσον καὶ ἐκεῖνοι νὰ διαρρυθμίσωμεν, πλατύνωμεν καὶ πλουτίσωμεν τὸ Βιβλίον Προσευχῶν, ὄχι ὅμως νὰ καταστρέψωμεν αὐτό. Ὅταν, λέγει, ἔγραφον τὰς γραμμὰς ταύτας ἐξηκολούθει ἡ σύσκεψις τῶν Ἐπισκόπων ἐν Λάμπεθ. Ἤδη ἐγνωρίσαμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συσκέψεων αὐτῶν. Ἴδωμεν ὅμως εἰς τί συνίσταται τοῦτο. Εἶναι βέβαιον ὅτι ὅλος ὁ περὶ τὸ Βιβλίον θόρυβος ἐδημιουργήθη συνεπείᾳ κληρικῶν τινων, οἵτινες προέβαινον ἐν τῇ λατρείᾳ εἰς ἐνεργείας ἀντιβαινούσας εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας τὴν στηριζομένην ἐπὶ τῆς Βίβλου. Τῇ ἀνοχῇ τῶν Ἐπισκόπων αἱ ἐνέργειαι αὗται ηὔξησαν μέχρι τοσούτου σημείου, ὥστε οἱ Ἐπίσκοποι ἔφθασαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀντιμετωπίσουν αὐτὰς εἰ μὴ διὰ τοῦ εὐκόλου τρόπου τῆς μεταβολῆς τοῦ ἀνόμου εἰς ἔννομον. Τοῦτο δὲ καὶ ἔπραξαν συντάξαντες τὸ γνωστὸν Βιβλίον ὅπερ ἔτυχε μὲν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως, δὶς ὅμως ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὁποίας ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἐπισήμως διεκήρυξεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας. Ἤδη ὅμως οἱ Ἐπίσκοποι διὰ τῆς νέας ἀποφάσεως αὐτῶν οἱονεὶ λέγουσι: « θὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸ νέον Βιβλίον ὡσεὶ τοῦτο νὰ ἔτυχε τῆς ἐπικυρώσεως τῆς Βουλῆς. Προτιθέμεθα νὰ κυρώσωμεν καὶ θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν τὰς νέας ἀκολουθίας καὶ—συνεπῶς—τὰς νέας διδασκαλίας». Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι πολὺ σοβαρά Δὲν θέλω νὰ χρησιμοποιήσω λέξεις τραχείας. Οἱ Ἐπίσκοποι ἀποδέχονται ὅτι τὸ Βιβλίον προσευχῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τροποποιηθῇ ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ Κοινοβουλίου, δηλοῦσιν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ταὐτοχρόνως δίδουσι νέον δεῖγμα περιφρονήσεως τῶν νόμων. Εἶμαι βαθέως ἀπογοητευμένος ἐπὶ τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῶν ταύτῃ. Ἡμεῖς οἱ Εὐαγγελικοὶ οὐδαμῶς ἐπιθυμοῦντες τὴν βλάβην τῆς Ἐκκλησίας θέ-

λομεν νὰ στερεώσωμεν καὶ στηρίξωμεν αὐτήν. Τὰ 90 ἑκατοστὰ ἐξ ἡμῶν εἶχον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδωσι τὸ νέον Βιβλίον περιβαλλόμενον τὸ κῦρος τοῦ νόμου. Πλὴν ἀδυνατοῦμεν νὰ παραιτηθῶμεν τῶν ἀρχῶν τῆς Μεταρρυθμίσεως, διὰ τὰς ὁποίας ἠγωνίσθησαν οἱ προπάτορες ἡμῶν καὶ αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται κατατεθειμέναι ἐν τῷ Βιβλίῳ τῶν Προσευχῶν».

Ταυτοχρόνως ὁ « Σύνδεσμος τῶν νομιμοφρόνων » ἐποιήσατο ἔκκλησιν πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν παρακαλῶν αὐτὸν ὅπως λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα κατὰ τῆς νέας ἀποφάσεως τῶν 'Επισκόπων, ἥτις χαρακτηρίζεται ὡς ἐπαναστατικὴ συνωμοσία (seditious conspiracy). «Μολονότι», λέγουσιν ἐν τῇ ἐκκλήσει των, «ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων δὶς ἀπέρριψε τὸ Βιβλίον, οἱ 'Αρχιεπίσκοποι καὶ 'Επίσκοποι ἐπισήμως ἐδήλωσαν ὅτι προτίθενται νὰ κυρώσωσι τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἡ χρῆσις ὅμως τοῦ Βιβλίου τούτου εἶναι παράνομος. Οὕτω ἐνεργοῦντες οἱ ἐπίσκοποι διέπραξαν καὶ ἐνεκαινίασαν ἐπαναστατικὴν συνωμοσίαν. Ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι ἐπαναστατικὴ συνωμοσία ἐστὶ ἡ συνεννόησις ἐπὶ τῷ σκοπῷ πραγματοποιήσεως ἐνεργείας ἐπαναστατικὸν ἐχούσης ἀποτέλεσμα. Ὡς ἐπαναστατικὴ δὲ πρᾶξις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν δικαστῶν καὶ ἡ πρόκλησις τῶν ὑπηκόων τοῦ βασιλέως, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν μεταβολὴν θεσμοῦ τινος ἀφορῶντος τὴν πολιτείαν ἢ τὴν 'Εκκλησίαν ἄλλως καὶ οὐχὶ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ. Οὕτως οἱ 'Επίσκοποι περιφρονοῦσι τὸ Κοινοβούλιον καὶ λέγουσιν εἰς τὸν 'Αγγλικὸν λαὸν ὅτι ὑπέρκεινται τῶν νόμων. Προσκαλοῦμεν τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Βουλῆς νὰ ὑπερασπίσῃ τὸ Σύνταγμα καὶ λάβῃ μέτρα πάραυτα ὅπως κατασταλῇ ἡ τοιαύτη στάσις καὶ ἀχθῶσιν οἱ ἔνοχοι ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης».

Ἡ θέσις ὅμως τῶν 'Επισκόπων ἐπεδεινώθη ἔτι μᾶλλον συνεπείᾳ τοῦ ἑξῆς γεγονότος. Οἱ 'Επίσκοποι Βιρμιγχάμης καὶ Νόριτς, οἵτινες ἐξ ἀρχῆς εἶχον ταχθῆ ἀντιμέτωποι, μετὰ τριῶν ἄλλων, κατὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν, διέστησαν καὶ τὴν φορὰν ταύτην τῶν συναδέλφων αὐτῶν. Διὰ μακρῶν δὲ ἀνακοινωθέντων ἐδήλωσαν ὅτι ἀποδοκιμάζουσι καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τῶν 'Επισκόπων, ὡς ἀποτελοῦσαν αὐτόχρημα καταπάτησιν τοῦ κύρους τοῦ Κοινοβουλίου καὶ καταρράκωσιν τοῦ γοήτρου αὐτοῦ καὶ ἐκφράζουσι τὴν ἀδιάσειστον πρόθεσιν αὐτῶν ὅπως βαδίσωσι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ Βιβλίου τοῦ 1662, ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι, λέγουσιν, εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς κληρικοὺς παρέκκλισίν τινα.

Φαίνεται, ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ χωρισμοῦ τῆς 'Εκκλησίας ἀπὸ τῆς πολιτείας δὲν ἔχει ὀπαδοὺς μεταξὺ τῶν 'Επισκόπων. Οἱ πλείονες αὐτῶν καὶ ἄλλοτε καὶ νῦν ἐξέφρασαν τοὺς φόβους αὐτῶν μὴ τοιοῦτος χωρισμὸς ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν πενίαν τῆς 'Εκκλησίας καὶ ἀνυπερβλήτους οἰκονομικὰς δυσκολίας τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, οἵτινες θὰ ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ στερηθῶσι τῶν πόρων αὐτῶν, ὧν μέγιστον μέρος παρέχεται ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Καὶ ἐν τῷ 'Εκκλησιαστικῷ δὲ Συνεδρίῳ τοῦ Cheltenham, περὶ τοῦ ὁποίου ἀνέφερον ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἀνταποκρίσεως, ὁ πρόεδρος αὐτοῦ 'Επίσκοπος τοῦ Gloucester, εἷς τῶν διαπρεπεστέρων ἀντιπροσώπων τῆς 'Αγγλικανικῆς 'Εκκλησίας αὐθεντικὴν δυνάμενος νὰ ἔχῃ γνώμην ἐπὶ τοιούτων βασικῶν τῆς 'Εκκλησίας ζητημάτων, ἀπέκρουσε πᾶσαν σκέψιν περὶ χωρισμοῦ καὶ διετύπωσεν ὡς ἑξῆς τὴν περὶ τῆς 'Εκκλησίας ἀντίληψιν αὐτοῦ. Σκοπὸς ἡμῶν εἶνε ὅπως ἡ 'Εκκλησία τῆς 'Αγγλίας εἶναι ἐν πραγματικῇ ἐννοίᾳ ἡ 'Εκκλησία τοῦ Ἔθνους. 'Επιθυμοῦμεν ὅπως αὕτη εἶνε ἐλευθέρα, ἡνωμένη, αὐτοκυβέρνητος Κοινωνία, ἐργαζομένη ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τῆς Πολιτείας ὡς συνολικὴ ἔκφρασις τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους μὴ εἰσερχομένη εἰς τὸ ἔδαφος τῶν πολιτικῶν, τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων ἢ τῶν διεθνῶν σχέσεων τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ κυρία οὖσα ἐν τῇ πνευματικῇ αὐτῆς σφαίρᾳ, μορφοῦσα τὸν λαὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ καθιστῶσα οὕτω αὐτὸν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον κατάλληλον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑποθέσεων ἐλευθέρας χώρας».

'Εν πάσῃ περιπτώσει ἡ νέα φάσις, εἰς ἣν εἰσῆλθε τὸ ζήτημα τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν, δὲν εἶναι φαίνεται ἡ τελειωτική. Τοῦτο τοὐλάχιστον εἰκάζει πᾶς, ὅστις παρακολουθεῖ τὴν κίνησιν, ἥτις ἀπὸ ἑβδομάδος καὶ ἐπέκεινα ἤρξατο σημειουμένη εἰς τὰς τάξεις τῆς προτεσταντικῆς μερίδος, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν ἐν τῇ 'Αγγλικανικῇ 'Εκκλησίᾳ καὶ ἔχει τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Κοινοβουλίου.

Τὸν προσεχῆ μῆνα ἀποχωρεῖ τοῦ Λάμπεθ ὁ γηραιὸς καὶ δεξιὸς οἰακοστρόφος τοῦ σκάφους τῆς 'Αγγλικανικῆς 'Εκκλησίας Dr Randall. Ὁ διάδοχος αὐτοῦ 'Αρχιεπίσκοπος Lang, ὡς ὁ ἴδιος ἐδήλωσεν εἴς τινα ἀποχαιρετηστήριόν του λόγον ἐκφωνηθέντα ἐν Ὑόρκῃ, ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ τοσαῦτα ζητήματα ὑπὸ τοιούτων δυσκολιῶν συνοδευόμενα, ὅσα δὲν ἀντιμετώπισεν ἄλλος 'Αρχιεπίσκοπος Καντουαρίας κατὰ τὰ τελευταῖα τριακόσια ἔτη. Ὁ ἀποχωρῶν 'Αρχιεπίσκοπος ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ συνεκτικὸς δεσμὸς τῶν διαφόρων τάσεων καὶ ἐκκλησιαστικῶν μερίδων καὶ

ὡς ὁ κατορθώσας, ἐν τοῖς τελευταίοις μάλιστα καιροῖς, νὰ συμβιβάζῃ τοὺς διϊσταμένους καὶ νὰ ἀποκρούῃ τὸν κίνδυνον τῆς ἀναστατώσεως καὶ τῶν σοβαρῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες ἄλλωστε εἶναι ἀπαραίτητον ἐπακολούθημα προκειμένου περὶ Ἐκκλησίας «περιεκτικῆς», ὡς ἐπισήμως χαρακτηρίζεται ἐνταῦθα πάντοτε ὑπὸ τῶν κορυφαίων θεολόγων ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία. Ἡμεῖς παρακολουθοῦντες τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων ἔχομεν πόθον ὑποκάρδιον ὅπως βλέπωμεν τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν εἰρηνεύουσαν, ἱκανοποιοῦσαν πλήρως τὰς ἠθικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀνάγκας τοῦ βαθύτατα θρησκευομένου Ἀγγλικοῦ λαοῦ.

Λονδῖνον, 12 Ὀκτωβρίου 1928

† ὁ Μ. Ἀρχιμ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

---

## ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

### *Ὁ Τύπος.*

*Ἡ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ νῦν παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος νόμου περὶ τύπου ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως προλαμβάνηται ἡ κατάχρησις τῶν δημοσιογραφικῶν ἐλευθεριῶν προκαλεῖ ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ. Οὐδεὶς θεσμός, οὐδὲ μία ἀνθρώπων σχέσις ἀπολαύει τοσαύτης ἐλευθερίας, κυριολεκτικῶς ἀχαλινώτου, ὅπως ὁ ἑλληνικὸς τύπος, ὁ μόνος παρ' ἡμῖν σχεδὸν ἐντελῶς ἀσύδοτος. Ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τις εἰς τὴν διάθεσίν του οἱονδήποτε φύλλον καὶ νὰ κρατῇ «πένναν» διὰ νὰ γράφῃ ὅ,τι θελήσῃ εἰς βάρος οἱουδήποτε ἀθῴου καὶ ἐντίμου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐνίοτε καταντᾷ καὶ εἰς τὰς φυλακάς. Οὐδὲ μία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι διὰ τῆς μελετωμένης μεταρρυθμίσεως θὰ περιορισθῇ τὸ ἀπόλυτον τοῦτο δικαίωμα παντὸς δημοσιογραφίσκου καὶ θὰ τεθῇ χαλινὸς εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν τοῦτον ἐκτραχηλισμόν.*

### *Ληστοτροφία.*

*Ἡ Κυβέρνησις ὀρθῶς διαγνοῦσα ὅτι πάντα τὰ κατὰ τῆς ληστείας μέτρα οὐδὲν ὠφελοῦν, ἂν δὲν παταχθῇ ἡ ἀπὸ τῶν ληστρικῶν ἀναγνωσμάτων ληστοτροφία, ἐξεπόνησε νομοσχέδιον ἀπαγορεῦον τὴν σχετικὴν ἔντυπον ἐποποιΐαν, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ λυμαίνεται τοὺς παῖδας πάσης τάξεως. Οἱ κύριοι συγγραφεῖς τῶν δραματικῶν περιπετειῶν τῶν λυμεώνων τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἄς ἀναζητήσουν ἄλλον πόρον ζωῆς ἄσχετον πρὸς τὴν τόσον κακοποιουμένην γραφίδα.*

### *Πολιτισμός.*

*Ἐὰν πρὸ οὐχὶ μακροῦ χρόνου μία ἀπόπειρα πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ταυρομαχιῶν εἰς τὰ ἡμέτερα ἤθη ἐναυάγησεν ὑπὸ τὴν γενικὴν κατακραυγήν, δὲν συνέβη, φαίνεται, τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὴν προχθὲς ἀγγελθεῖσαν ἐν Ἀθήναις θεσμοποίησιν «πυγμαχικῶν περιόδων». Ἐκ τῆς ἀγγελίας ταύτης ἐγνώσθη ὅτι ὑπάρχουν ἤδη ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ τῷ ἐπινείῳ «Πυγμαχικοὶ Σύλλογοι» καὶ ἡτοιμάσθησαν «συναντήσεις» τῶν γενναίων χειριστῶν τῆς πυγμῆς εἰς «ἀγῶνας τῶν τόσων γύρων τῶν τόσων λεπτῶν». Τοιοῦτος πολιτισμὸς θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξοστρακισθῇ καὶ «πὺξ» καὶ «λὰξ» ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ἤθη.*

### *Rerum Orientalium.*

*Περὶ μεσοῦντα τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἡ Α.Α. ὁ Πάπας Ρώμης Πίος ΙΑ' ἐξέδωκε «περὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων ἐγκύκλιον» ἀποτελοῦσαν νέαν τοῦ Βατικανοῦ προσπάθειαν πρὸς προσέλκυσιν τῆς Ἐγγὺς χριστιανικῆς Ἀνατολῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἀπευθυνομένη πρὸς τοὺς ἱεράρχας τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑποδεικνύουσα εἰς αὐτοὺς τὴν μέλλουσαν ἑνωτικὴν δεοντολογίαν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ γνωστοῦ οὐνιτικοῦ Ἀνατολικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ρώμης ὡς τοῦ κυριωτάτου ὀργάνου τῆς συνεννοήσεως τῶν διισταμένων Ἐκκλησιῶν πρὸς προπαρασκευὴν τῆς ἑνώσεως αὐτῶν, δὲν ἀποτελεῖ διὰ τὸν χριστιανικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς κόσμον νέον τι· εἶνε ἓν ἐπὶ πλέον βῆμα ἐν τῇ ἀπὸ μακροτάτου γνωστῇ ἡμῖν ἀγωνιώδει τοῦ λατινισμοῦ σειρᾷ ἀποπειρῶν πρὸς πραγματοποίησιν τῆς «μιᾶς ποίμνης» ὑπὸ τὸν «ἕνα ποιμένα» τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Κατ' ἀκολουθίαν, οὐδένα τῶν παρ' ἡμῖν ἐξέπληξε τὸ περιεχόμενον τῆς ἐν λόγῳ ἐγκυκλίου.*

*Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἄγει ἡμᾶς ἐνταῦθα εἰς τὸν περὶ αὐτῆς λόγον, εἶναι ἡ σύμπτωσις αὐτῆς πρὸς τὴν ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» διαμειφθεῖσαν μεταξὺ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἀπό τινος παρ' ἡμῖν ἐνσφηνωθέντος προμάχου τῆς οὐνίας σεβ. Ἐπισκόπου Θεοδωρουπόλεως ἀλληλογραφίαν, περὶ ἧς γνώμην τινὰ ἐμόρφωσαν οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Ἐκκλησίας» ἔκ τινων ἀποσπασμάτων τῆς τελευταίας τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπιστολῆς. Καὶ ἀντιλαμβάνονται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται, ὅτι ὁ σύμπας περὶ τὴν «ἕνωσιν» θόρυβος, ἧς τὴν ἀπήχησιν ἔφερε καὶ ἡ τελευταία παπικὴ ἐγκύκλιος, οὐδὲν ἄλλο εἶνε, ἢ τὸ διὰ τῆς «οὐνίας» κιβδηλευθὲν νόμισμα, τὸ καὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξον εἰσαχθὲν Ἑλλάδα πρὸς παραπλάνησιν τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ πληρώματος.*

*Ἐννοεῖται, ὅτι, ἐφ' ὅσον διὰ τοιούτων μεθόδων ἡ ἕνωσις ἐπιδιώκεται καὶ πρὸς τοὺς πασιγνώστους πλέον ἀπὸ πολλοῦ σκοπούς, οὐδὲν παρ' ἡμῖν ἀνύει. Οὐ μό-*

*νον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὠθεῖ πρὸς ταχυτέραν καὶ ὁριστικωτέραν οἱονεὶ ἐκκαθάρισιν τῶν μεταξὺ τῆς Ρώμης καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς «λογαριασμῶν». Ἐὰν ἡ ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ θεολογικὴ ἐπιστημονικὴ συνείδησις ἀπὸ πολλοῦ δυσφορῇ διὰ τὴν ἔτι ἀνεκτὴν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ θεολογίᾳ ὕπαρξιν πάντη ὀθνείων πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν λατινικῶν ἐπιδράσεων, σήμερον φαίνεται ὅτι δὲν ἀπέχει καὶ πολὺ ὁ χρόνος τῆς ἐπισήμου ἐκσυρίξεως τῶν ἀντορθοδόξων τούτων στοιχείων ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου ἐπιστήμης. Ἤδη ἐν Ρωσίᾳ, ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συγχύσεως, ὑφ' ἧς ἀφ' ἱκανοῦ πάσχει ἐκεῖ ἡ Ἐκκλησία, ἤρξατο ἐπ' ἐσχάτων νὰ γίνηται λόγος σοβαρὸς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀνακαθάρσεως τῆς ὀρθοδόξου Δογματικῆς ἀπὸ τῶν στοιχείων τῆς ρωμαϊκῆς, ἅτινα εἰσεκομίσθησαν ἐκ λόγων περιστατικῶν γνωστῶν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῶν τελευταίων αἰώνων. Καὶ ἡ ἀνακάθαρσις αὕτη χαρακτηρίζεται ὡς ἓν ἐκ τῶν μέτρων τῆς ἀποκρούσεως τῶν καὶ τελευταίως ἐπαναληφθεισῶν ρωμαϊκῶν κατὰ τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς ἐφόδων. Ὁσονδήποτε δὲ κἂν ἐβράδυνεν αὕτη, πάντως ἐγγίζει καὶ ἡ ὥρα τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν...* Rerum Orientalium.

# ΧΡΟΝΙΚΑ

## ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ι. Σύνοδος, ἧς συμμετέσχε καὶ ὁ ἀναλαβὼν ἐκ τῆς ἀσθενείας Σεβ. Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Ἰωακείμ, συνῆλθε δὶς εἰς τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην.

—Ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ νέος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδου Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας κ. Θ. Σπεράντζας.

—Ἐπειδὴ τὸ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖον, ὑφ' ἃς νῦν διατελεῖ περιστάσεις, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν συντήρησιν τῶν Μητροπολιτικῶν γραφείων πασῶν τῶν Μητροπόλεων, ἀπεφασίσθη ὅπως ζητηθῇ διὰ νόμου ὁ καθορισμὸς εἰδικῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πόρων, ὑπέβαλε δὲ ἡ Ἱ. Σύνοδος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον σχετικὸν σχέδιον νόμου.

—Ἀπεφασίσθη ὅπως διὰ λεπτομεροῦς ἐγκυκλίου ὑποδειχθῶσιν εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τῶν νέων χωρῶν τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν διοικητικὴν ἀφομοίωσιν αὐτῶν.

—Παρεπιδημοῦσιν ἐν Ἀθήναις τυχόντες κανονικῆς ἀδείας οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Μαρωνείας Ἄνθιμος, καὶ Καβάλλας καὶ Νέστου Χρυσόστομος.

—Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀμερικῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Δαμασκηνός.

—Ὁ σεβ. μητροπ. Ἠλείας κ. Ἀντώνιος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐν Πύργῳ συλλόγου τῶν Ζακυνθίων καὶ ἄλλων εὐσεβῶν Πυργίων δι' εἰδικοῦ ἀτμοπλοίου μεταβὰς εἰς Ζάκυνθον ἐπὶ προσκυνήσει τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου, ἐγένετο ἐν τῇ νήσῳ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ σεβ. μητροπ. Ζακύνθου μετὰ πολλῆς τῆς ἀδελφικῆς χαρᾶς ἐν τιμητικαῖς δεξιώσεσι. Ὁ σεβ. Ἠλείας λειτουργήσας πανηγυρικῶς ἐν τῷ ναῷ ἁγ. Δυονυσίου χοροστατοῦντος τοῦ σεβ. Ζακύνθου ἐδίδαξε τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα, ἐπεσκέφθη δὲ κατὰ τὰς ἐν τῇ νήσῳ διατριβὰς μετὰ τῶν συνοδῶν του πάντα τὰ ἀξιοθέατα καὶ ἀνέκαμψεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του μεστὸς ἀρίστων ἐντυπώσεων ἐκ τῆς ἱερᾶς ἀποδημίας.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 28ῃ τοῦ ἰδίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Τσιάρα τοῦ τέως δήμου Πιαλίων, ἀποσπώμενον τῆς εἰς ἣν ἤδη ὑπάγεται ἐνορίαν τοῦ χωρίου Τσιαγαλῆ, ἀποτελεῖ ἐφεξῆς ἰδίαν ἐνορίαν, μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλω τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Κρισόταδες τοῦ τέως Δήμου Τυμφαίων, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας ἁγίας Τριάδος τοῦ χωρίου Ἀσπροκκλησιᾶς ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν ἅγιον Δημήτριον.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 28ῃ τοῦ ἰδίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οἱ συνοικισμοὶ Βαρκῶν καὶ Λουτρῶν Ὑπάτης τοῦ τ. δ. Ὑπάτης, ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 21 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 28ῃ τοῦ ἰδίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ συνοικισμὸς Νέας Φιλαδελφείας (Ποδονίφτη) τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν, μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλω τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἱδρύεται ἐνοριακὸς Ναὸς ὁ ἐν τῷ συνοικισμῷ Κουτσουκαρίου-Πειραιῶς Ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 21 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Μανδραβέλιον τοῦ τέως Δήμου Τυμφαίων, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Κονισκοῦ, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν, μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

— Διὰ διατάγματος τῇ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 28ῃ τοῦ ἰδίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ συνοικισμὸς Στεναΐτικα τοῦ τέως δήμου Δύμης, ἀποσπώμενος ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Κάτω 'Αχαΐας, ὑπάγεται ἐφεξῆς εἰς ἐνορίαν τοῦ χωρίου 'Αγιοβλασιτίκων.

— Διὰ Διατάγματος τῇ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 28ῃ τοῦ ἰδίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οἱ συνοικισμοὶ «Βουρλοπόταμος-"Ισσου καὶ ἅγιοι 'Ανάργυροι» τῆς περιφερείας Παλαιοῦ Φαλήρου, ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐνορίαν, μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸ εἰς θέσιν "Ισσος «ἐξωκκλήσιον οἱ ἅγιοι 'Ανάργυροι».

— Διὰ Διατάγματος τῇ 25ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 1ῃ 'Οκτωβρίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Δασοχώριον τοῦ τέως Δήμου Τυρνάβου, ἀποσπώμενον ἀπὸ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Φαλαίκη, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν, ὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Χαλαλάμπους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

'Ο αἰδεσ. κ. 'Ηλίας Μπερτόλης, ἀπόφοιτος τῆς Ριζαρείου 'Εκκλησ. Σχολῆς καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῇ 21 παρελθόντος μηνὸς 'Οκτωβρίου ἐχειροτονήθη ἐν 'Αλεξανδρείᾳ εἰς Πρεσβύτερον παρὰ τοῦ Παναγ. Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας τῇ δὲ 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνεχώρησε εἰς Cape Town διορισθεὶς ἐφημέριος τῆς Ελληνικῆς Κοινότητος ὑπαγομένης ὑπὸ τὴν προσφάτως ἱδρυθεῖσαν Μητρόπολιν 'Ιωαννουπόλεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τῇ 7 'Οκτωβρίου ἐγένοντο ἐν Σικάγῳ μεγαλοπρεπέστατα τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου ὀρθοδόξου ναοῦ τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου ὑπὸ τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου 'Αμερικῆς κ. 'Αλεξάνδρου καὶ τῶν 'Επισκόπων Σικάγου κ. Φιλαρέτου καὶ Βοστώνης κ. 'Ιωακείμ.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιχορηγήσεως εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Γαλλικὰς ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι συντηροῦν ἐκπαιδευτήρια καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, ἀπειλεῖ νὰ λάβῃ διαστάσεις, δυναμένας νὰ προκαλέσουν κυβερνητικὴν κρίσιν. Οἱ ριζοσπάσται-σοσιαλισταὶ οἱ ὁποῖοι συμπράττουν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δέχονται νὰ παραμείνουν εἰς τὸν ὑποβληθησόμενον εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν τὰ σχετικὰ κονδύλια, ἀπειλοῦντες, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, νὰ ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον συνεκροτήθη καὶ μακρὸν 'Υπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε ζωηρότατον. Οἱ ριζοσπαστικοὶ ἐδήλωσαν, ὅτι, τὸ πολύ, θὰ ἐδέχοντο τὸ 70ὸν ἄρθρον τοῦ σχετικοῦ διὰ τὸν προϋπολογισμὸν νομοσχεδίου, οὐδέποτε ὅμως, τὸ ὑπ' ἀριθ. 71, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπάνοδος μερικῶν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων, τῶν ὁποίων αἱ περιουσίαι κατεσχέθησαν ὅταν ἐπῆλθεν ὁ χωρισμὸς τῆς 'Εκκλησίας ἀπὸ τοῦ Κράτους. Οἱ κ. κ. Πουανκαρὲ καὶ Μπριὰν ἀπήντησαν, ὅτι τὸ γόητρον τῆς Γαλλίας ἐπιβάλλει τὴν εἰς τὴν χώραν ἐπάνοδον μερικῶν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων, ἀλλὰ ὁ κ. 'Ερριὼ ὑπῆρξε κατηγορηματικώτατος εἰς τὴν ἄρνησίν του.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ Διαμαρτυρόμενοι διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῶν διεξαγομένων διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῆς Πρωσσικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βατικανοῦ πρὸς σύναψιν κογκορδάτου, διὰ τοῦ ὁποίου παραβλάπτονται τὰ θρησκευτικὰ δικαιώματα τῶν διαμαρτυρομένων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

*'Εμμανουὴλ Φαρλέκα, Γραμματέως τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν, 'Εγκόλπιον τοῦ ἐκκλησιαζομένου Χριστιανοῦ. "Εκδοσις Δευτέρα, 'Εν 'Αθήναις 1928.* 'Ο κ. Φαρλέκας ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ εἰς ἐμπέδωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος κατήρτισε μετ' ἀξιοθαυμάστου ὑπομονῆς ἀλλὰ καὶ τελείας γνώσεως τῶν τῆς Θείας Λατρείας τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τὸ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἀπαραίτητον διὰ πάντα ὀρθόδοξον χριστιανὸν ἐγκόλπιον. 'Εν τοῖς προλεγομένοις, ἐν οἷς διὰ μακρῶν πραγματεύεται περὶ τῆς λατρείας καὶ τῆς προσευχῆς, παραθέτει τὴν 'Ακολουθίαν τοῦ "Ορθρου ὁλόκληρον μετὰ τῶν 'Αναστασίμων τῶν ἤχων καὶ τῶν ἑωθινῶν, τῆς προθέσεως καὶ ὁδηγίας περὶ τῆς Θείας Λειτουργίας. 'Ακολουθεῖ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἁγ. 'Ιωάννου Χρυσοστόμου μετὰ πάντων τῶν σχετικῶν καὶ πλῆρες ἑορτολόγιον τῶν 12 μηνῶν μετὰ τροπαρίων, εἰσοδικῶν, μεγαλυναρίων κοινωνικῶν, ἀπολυτικίων, κοντακίων κτλ. Μετὰ τοῦτο ἀκολουθοῦσι τὰ τῶν κινητῶν ἑορτῶν μετὰ σχετικῶν ὁδηγιῶν περὶ τῆς σημασίας αὐτῶν καὶ τῶν εἰδικῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. 'Αμφότερα τὰ δύο ταῦτα βιβλία συμπεριελήφθησαν εἰς τὸ ἐγκόλπιον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς ἑορτῆς τοῦ 'Αγίου Πνεύματος. Μετὰ τὸ μέγα τοῦτο τμῆμα τῶν Κινητῶν ἑορτῶν τὸ 'Εγκόλπιον περιέχει τὸ Μικρὸν 'Απόδειπνον, τὸν 'Ακά-

θιστον ὕμνον, τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως, τῆς Θείας Μεταλήψεως τῆς Εὐχαριστίας μετὰ τὴν Μετάληψιν, διαφόρους προσευχὰς καὶ τέλος εὑρετήριον Εὐαγγελίων καὶ Ἀποστόλων. Τοιοῦτο τὸ πλουσιώτατον περιεχόμενον τοῦ Ἐγκολπίου τοῦ Ἐκκλησιαζομένου. Ὁ κ. Φαρλέκας κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ ἐν αὐτῷ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἵνα γνωρίζῃ ὁ ὀρθόδοξος χριστιανὸς καὶ νὰ κατέχῃ πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τελουμένων. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δι' Ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς ἱερεῖς συνέστησεν ὅπως μεριμνήσωσιν ἵνα τὸ χρησιμώτατον τοῦτο βιβλίον γίνῃ ἀπόκτημα παντὸς Χριστιανοῦ.

## ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὴν 7ην Νοεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου δημοπρασία ἐκποιήσεως ἱερῶν ἀμφίων καὶ σκευῶν, προερχομένων ἐκ κληρονομίας ἀποβιωσάντων Ἀρχιερέων.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρακαλᾶ Ἀργολίδος προκηρύττει ὅτι τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1928 ἐν Ναυπλίῳ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας ἕως τῆς 12 τῆς μεσημβρίας ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν μέλιτος ὀκάδ. ἑκατὸν εἴκοσι (120) καὶ κηροῦ ὀκάδ. πέντε (5). Ὅροι διακηρύξεως εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγ]λιον τῆς ἐν Ἀνωμερᾷ Μυκόνου Ἱερᾶς Μονῆς «Τουρλιανῆς» διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίας ἐκποιήσεως τὰ ἑξῆς: α') 70 ὀκ. κοπανιστῆς β') 50 στατῆρες ἀχύρων γ') 40 ὀκ. ἐρίου δ') εἷς χοῖρος καὶ ε') εἷς βοῦς τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῇ 14 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μυκόνου καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἡγ]λίου.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὴν Μητρόπολιν Δημητριάδος Ἱερᾶς Μονῆς Σουρβίας [Ἁγία Τριὰς] διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 1] ἡ ἐνοικίασις τοῦ ἐλαιοκάρπου ἐφετεινῆς μόνον ἐσοδείας τῶν ἐλαιοπεριβόλων τῆς Μονῆς τῶν ἐν ταῖς κτηματ. περιφερείαις α'] Μελισσατίκων καὶ Κακάβου, β'] Βενέτου, γ'] Καπίστης, δ'] Ἁγ. Λαυρεντίου· 2] Ἡ τετραετὴς ἐνοικίασις τῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς τῶν ἐν ταῖς κτηματ. περιφερείαις Βενέτου καὶ Σκήτης [Ἀγυιᾶς] Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 14ην καὶ 21ην Ὀκτωβρίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 10—12 π. μ. τοῦ μὲν ἐλαιοκάρπου τῶν ἐλαιοπεριβόλων Μελισσατίκων καὶ Κακάβου, Βενέτου, Ἁγ. Λαυρεντίου ὡς καὶ τῶν ἀγρῶν Βενέτου ἐν Βόλῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν [Καφενεῖον Ἀργοναυτῶν], τοῦ δὲ ἐλαιοκάρπου τοῦ ἐλαιοπεριβόλου Καπίστης καὶ τοῦ ἀγροῦ Σκήτης ἐν Ἀγυιᾷ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 21ην Ὀκτωβρίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 10—12 π. μ. Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργηθήσονται ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῶν καὶ τῶν ἁρμοδίων Συμβολαιογράφων. Οἱ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεών εἰσι κατατεθειμένοι παρά τε τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τῷ Συμβολαιογράφῳ Δ. Γεωργούλᾳ ἐν Βόλῳ ὡς καὶ τῷ Συμβολαιογράφῳ Ἀγυιᾶς ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐκ τῶν προτέρων. Διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ ἐλαιοκάρπου Μελισσατίκων καὶ Κακάβου α'. προσφορὰ ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Μονῆς 450 κὸ. ἐλαίου, 350 ὀκ. ἐλαιῶν καὶ 45.000 δραχμαὶ μετρηταί. Οἱ διαγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν ὅτι κατέβαλον ἐν δημοσίῳ Ταμείῳ ἢ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἢ νὰ καταθέσωσι κατὰ τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας εἰς τοὺς διενεργοῦντας αὐτὴν λόγῳ ἐγγυοδοσίας ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1]10 τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτοι ὡς ἀπαράδεκτος τυγχάνει καὶ πᾶσα δι' ἀναφορᾶς προσφορὰ ἄνευ ἐγγυοδοσίας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Καστρίου Κυνουρίας ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως τοὺς ἀγροὺς τῆς Μονῆς κειμένους εἰς τὸ χωρίον Βαθειά. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἁγ. Νικολάῳ Τανίας τῇ 28 8]βρίου ἐ. ἔ. ἐνώπιον Συμβολαιογράφου καὶ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12. Οἱ ὅροι τῆς ἐνοικιάσεως εὑρίσκονται ἐν τῇ Μονῇ. Πρώτη προσφορὰ Δρ. 1200.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται πρὸς μίσθωσιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ χειμερινὴ βοσκὴ τῶν πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς βοσκησίμων θέσεων «Δημητράκη πέτρα» καὶ «Λυκομούρσια» συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 107 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τῆς Μονῆς εὑρισκομένης ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι Ἐλασσῶνος ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται προσερχόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος Π. Γαρδίκη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

### ΔΗΛΩΣΙΣ

*Πᾶν ἔμβασμα πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ὡς καὶ πᾶσα ἐπιστολὴ σχετικὴ πρὸς τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν διεκπεραίωσιν δέον ἐφεξῆς νὰ διευθύνηται μόνον* ***«Πρὸς τὴν Διαχείρισιν τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία». Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον, Ἀθήνας.***




# ΕΚΚΛΗΣΙΑ

**ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

—

**Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ**

Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ

**Τίμημα ἐτησίας ἐγγραφῆς**

Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Γραφεῖα «Ἐκκλησίας»:
Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς ὁδ. Φιλοθέης 21

**Τύποις «Φοίνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44 — Ἀθῆναι**